

هواداران تراکتور رکورد گینس را شکستند

جمعه سفید تبریز

برگزاری اتومبیلرانی سرعت در پیست کارتینگ حادثه آفرید

ناقوس مرگ

مینی کمپ نسخه جدید قلعه نویی برای ترمیم تیم ملی

جهانبخش نیست

طارمی دیر می آید

جباری: از ابتدای بازی به دنبال

انجام وظایفم بودم

نیازی نداشتیم

به آب و آتش بزتیم

کنعانی زادگان: با کسی شوخی ندارم

پیشنهاد خارجی ام را منتشر کردم

باشم یا نباشم

پرسپولیس جبران می کند

نقش پررنگ ادبیات ورزشی در سی و ششمین نمایشگاه بین المللی کتاب

یار مهربان با گرمکن ورزشی

اولین خرید رسمی پرسپولیس

بیفومای ۳۳ ساله

دو ساله بست

سرمقاله

مجیدسلطانی نایینی

روزنامه نگار

آرزوی بزرگ برای وزارت ورزش

اتفاق تلخی که دیروز در پیست اتومبیلرانی مجموعه ورزشی آزادی افتاد، دل همه را به درد آورد. در پی حادثه در پیست و کوبیده شدن یک خودرو به کناره پیست، عکاس مسابقات، جان خود را از دست داد. درباره این اتفاق، هزار قصه گفته شده از جمله اینکه این پیست متعلق به کارتینگ و مسابقات اتومبیل های کوچک بود ولی برگزاری این مسابقات موجب حادثه شد.

حادثه دیروز نتیجه سوءمدیریت بود پس نمی توان برای آن از واژه اتفاق استفاده کرد. سوءمدیریت گاه این گونه به مرگ منجر می شود و گاه آسیب خود را در خاموشی می زند. مثل سوءمدیریت در فوتبال برای انتخاب سرمربی تیم ملی امید که دوره قبل موجب حذف زودهنگام ما شد. برای این دوره هم قصه مشابه همان دوره است. ۶ ماه است امروز و فردا می کنند و هر بار وعده شنبه می دهند.

سوءمدیریت در تیم فوتسال بانوان ما بود که آن گونه مقابل ویتنام ضدفوتسال بازی کردند تا جدول را دور بزنند و به ژاپن نخوردن غافل از آنکه در نیمه نهایی به این تیم برخورد می کنند. آن بازی مقابل ویتنام موجب شد دنیا، ما را زیر سؤال ببرد که فیلی را زیر پا گذاشتید و بعد، شکست ایران مقابل ژاپن درد ما را تکمیل کرد که کاش اجازه می دادند همان دور اول حذفی مقابل ژاپن بازی کنیم و این همه بازیکنان ما را از مواجهه با ژاپن نمی ترساندند.

سوءمدیریت همیشه مانند حادثه تلخ دیروز، کشته روی دست ما نمی گذارد؛ اما همواره مانند حادثه تلخ دیروز، دردناک است.

آنچه دکتر دنیامالی به دنبال آن است، سامان گرفتن مدیریت در همه بخش ها و همه وجوه ورزش است که امیدواریم به این برنامه درازمدت خود دست پیدا کند چون ورزش با برنامه قبلی ما را به مقصد و خوشبختی نمی رساند. ورزش در همه بخش ها در زیرشاخه های قهرمانی و فدراسیون ها نیاز به نظارت و مراقبت دارد که امیدواریم وزارت ورزش موفق به اجرای آن شود.

خبر

برکناری دسته جمعی مدیران و مربیان باشگاه نساجی!

باشگاه نساجی مازندران که در پایان فصل بیست و چهارم لیگ برتر با قرار گرفتن در رتبه پانزدهم به لیگ دسته اول سقوط کرد، با انتشار اطلاعیه ای اعلام کرد:

از تاریخ صدور این اطلاعیه، کلیه احکام و مسئولیت های قبلی از جمله اعضای هیأت مدیره، معاونان، مشاوران و کادر فنی در تمام رده ها خاتمه یافته و غیرفعال محسوب می شود. به زودی ترکیب جدید هیأت مدیره معرفی خواهد شد و پس از آن، مدیرعامل نیز طبق ضوابط باشگاه تعیین می شود. سازماندهی نوین کادر فنی، از تیم بزرگسالان تا آکادمی، با رویکردی تخصصی و حرفه ای آغاز خواهد شد. باشگاه نساجی مازندران با پشتوانه هواداران وفادار و تکیه بر ریشه های افتخارآمیز خود، فصلی تازه در مسیر رشد و موفقیت آغاز می کند.

گفت: «وظیفه اجتماعی من شادی مردم است و شادی شما باعث خوشحالی من می شود. در این لیگ همه قوی بودند و ما قوی تر بودیم که توانستیم قهرمان شویم. این نام کشور ایران است که ما را زنده نگه داشته است. به جهان نشان دادیم که پرظرفدارترین تیم آسیا هستیم.» او همچنین پیش از شروع صحبت هایش در جمع هواداران، ابتدا سجده شکر به جا آورد که مورد توجه کاربران شبکه های اجتماعی قرار گرفت. ظهر روز جمعه و پیش از برگزاری جشن قهرمانی نیز نوزی با اهدای یک فرش نفیس ایرانی از تلاش های اسکوچیچ در مسیر موفقیت های تراکتور تقدیر کرد و ضمن آرزوی سلامتی و شادکامی برای خانواده او، خواستار تداوم این همکاری در فصل های آینده شد.

در پایان این جشن، هواداران تراکتور به داخل زمین ورزشگاه یادگار امام (ره) تبریز هجوم آوردند و بی نظمی رخ داده در این مراسم، مورد توجه رسانه ها و کاربران فضای مجازی قرار گرفت. تراکتور با این جشن بود، در خصوص قهرمانی تراکتور

قهرمانی، در فصل آینده تنها نماینده قطعی ایران در لیگ نخیکان آسیا خواهد بود.

دیروز همه هواداران تراکتور موفق به کنترل مواجهه شده بودند، ترجیح دادند با شلوغی بی سابقه و ازدحام غیرقابل کنترل مواجه شوند، ترشح دادند به خانه بازگردند. در اطراف ورزشگاه هم شرایط به گونه ای بود که برخی خانواده ها، علی رغم اشتیاق فراوان، به دلیل حضور هزاران نفر در خیابان ها و کوچه ها، تصمیم گرفتند جشن را از خانه دنبال کنند. این حجم از جمعیت، حتی بسیاری از برنامه ریزی های اولیه را هم تحت الشعاع قرار داده بود.

مسئولان برگزاری این مراسم از جمله حیدر بهاروند و محمدرضا کشوری فرد، به همراه استاندار آذربایجان شرقی، در محل برگزاری جشن حاضر بودند. یکی از حاشیه های جالب این مراسم، پرچم کرواسی بود که درآگان اسکوچیچ به ورزشگاه آورده بود اما به دلیل شلوغی زیاد از دست سرمربی خارج شد. همچنین

استیجی که برای برگزاری مراسم تدارک دیده شده بود، به دلیل ازدحام مردم درون زمین، تقریباً نابود شد. صحنه ای می داد شلوغی یادگار امام (ره) فراتر از ظرفیت بود.

به رغم همه این بی نظمی ها، این روز به عنوان یکی از باشکوه ترین روزهای تاریخ تراکتور ثبت شد. هوادارانی که سال ها برای چنین لحظه ای صبر کرده بودند، بالاخره توانستند قهرمانی تیم محبوب شان را جشن بگیرند. ورزشگاه یادگار امام (ره) تبریز، در این روز، بزرگ ترین صحنه غرور، اشک، شادی و هیجان فوتبال ایران شد؛ صحنه ای که تا سال ها در خاطرها خواهد ماند.

نکته قابل توجه این مراسم ثبت یک رکورد جدید توسط هواداران تراکتور در یادگار امام بود، آنها با ثبت بیش از ۱۵ دقیقه تشویق مداوم رکورد طولانی ترین تشویق مداوم جهان که ۱۲ دقیقه بود را در حضور نماینده گینس شکستند تا این رکورد را به نام خود به ثبت برسانند.

آمار ۵ گل و ۳ پاس گل را ثبت کرد.

این وینگر ۳۳ ساله و اهل کنگو در تیم هایی مثل بورسا اسپور، ینی مالاتیا اسپور، آنکارا گوجو و سیواس اسپور ترکیه بازی کرده و به واسطه درخشش در سوپرلیگ ترکیه، اسماعیل کارتال نیز ۲۵ بار به میدان رفت و طی این مدت

به پرسپولیس پیوست. بیفوما که سال گذشته در کیفیسا یونان عضویت داشت و در ۲۹ مسابقه سوپرلیگ این کشور دو گل به ثمر رساند و دو پاس گل داد، در تابستان گذشته به استقلال خوزستان پیوست که در فصل جاری لیگ برتر ایران نیز ۲۵ بار به میدان رفت و طی این مدت

که تیوی بیفوما پرسپولیسی شده اما پنجشنبه شب باشگاه پرسپولیس ضمن انتشار تصویر بیفوما کنار درویش در حالی که این بازیکن پیراهن پرسپولیس را به دست داشت نوشت: تیوی بیفوما کمالی گذشت تیم استقلال خوزستان با امضای قرارداد رسمی دوساله

برگزاری اتومبیلرانی سرعت در پیست کارتینگ حادثه آفرید ناقوس مرگ

سوی مسئولان فدراسیون اتومبیلرانی مطرح شده و روح و روان تمام مردم را خراش داده است. کوروش صبوربان سرپرست فدراسیون اتومبیلرانی بعد از این حادثه به جای پذیرفتن مسئولیت این حادثه به عنوان متولی این ورزش، در گفت وگو با ایسنا عکاس فوت شده در این حادثه را به بی احتیاطی متهم کرد: «عکاسان خبرگزاری ها در جای مخصوص خود مستقر بودند اما این عکاس از عوامل این حادثه به حدی شدید بود که حمیدرضا نجاتی عکاسی که کنار پیست بود، چند متری پرتاب شد و از چند ناحیه آسیب جدی دید و در نهایت هم جان خود را از دست داد. حادثه بی نهایت تلخ و ناگوار بود اما به نظر ناگوارتر از درگذشت این عکاس جوان اظهاراتی است که از

یک حادثه هولناک در مسابقات اتومبیلرانی سرعت در پیست آزادی رخ داد که باعث آسیب دیدگی شدید دوتن از تصویربرداران حاضر در این حادثه و در نهایت فوت یک عکاس جوان شد. حمیدرضا درجانی عکاس تخصصی مسابقات اتومبیلرانی در حین عکاسی از مسابقات سرعت اتومبیلرانی به دلیل انحراف یکی از اتومبیل ها از پیست بشدت آسیب دید و در نهایت هم جانش را از دست داد.

این حادثه به حدی شدید بود که حمیدرضا نجاتی عکاسی که کنار پیست بود، چند متری پرتاب شد و از چند ناحیه آسیب جدی دید و در نهایت هم جان خود را از دست داد. حادثه بی نهایت تلخ و ناگوار بود اما به نظر ناگوارتر از درگذشت این عکاس جوان اظهاراتی است که از

این حرف ها که بیشتر برای رفع مسئولیت است اما یادآور این نکته نیز هست که اگر جناب صبوربان حرف زدن بلد نیست، سکوت کردن را هم بلد نیست تا در این شرایط بحرانی روح و روان خانواده و دوستان این عکاس و همه مردم ایران تا این حد بهم نریزد؟ صبوربان از بی احتیاطی عکاس زحمتگشی می گوید که به خاطر وظیفه ذاتی آنجا ایستاده بوده و طبیعی است که اگر جای خطرناکی بوده باید تیم نظارت مانع این کار می شده اما یک نفر هم باید پاسخ بدهد چرا فدراسیون برای برگزاری این مسابقه شرایط ایمنی را به طور کامل رعایت نکرده است؟ در تصاویر مشخص است که دو گارد ریل روی هم برای ایمنی افرادی که کنار پیست ایستادند قرار گرفته در حالی که بین این دو گارد ریل فاصله بوده که نباید

چنین فاصله ای باشد. اتفاقاً ماشینی که منحرف شده از این فاصله رد شده و با عکاس برخورد کرده است. در حالی که اگر این فاصله وجود نداشت هرگز این اتومبیل با عکاس برخورد نمی کرد. ضمن اینکه سؤال مهم این است که چرا این مسابقات در پیست کارتینگ برگزار شده است؟ طبق اطلاعاتی که به دست خبرنگار ایران ورزشی رسیده است، این پیست استاندارد نبوده و مختص برگزاری مسابقات کارتینگ بوده و حفاظی که برای امنیت ورزشکاران و افراد حاضر در نظر گرفته بودند، کافی نبوده است. روزنامه ایران ورزشی این حادثه را به خانواده حمیدرضا درجانی عزیز تسلیت می گوید و در راستای وظیفه ذاتی رسانه ابعاد این حادثه تلخ را در روزهای آینده هم پیگیری خواهد کرد.

یادداشت

حمیدرضا عرب

روزنامه نگار

اسکوچیچ در مسیر برانکو

تیم فوتبال تراکتور در شرایطی که اغلب رکوردهای لیگ بیست و چهارم را برای خود کرد، موفق شد جام قهرمانی ایران را به مقصد کشورش کرواسی ترک کرد تا شاید حیات باشگاه تراکتور بی سابقه بود، دراگان اسکوچیچ نقشی انکارناپذیر ایفا کرد؛ مردی که بعد از برکناری از تیم ملی فوتبال ایران در شرایطی که در سخت ترین شرایط، صعود به جام جهانی را هموار کرد، مورد عمیق ترین بی مهری ها قرار گرفت تا کارلوس کی روش سکان هدایت تیم ملی را به دست بگیرد و او نتواند با تیمی که خودش اسباب حضورش در جام جهانی را فراهم کرده بود، به جام جهانی قطر برود.

اسکوچیچ در شرایطی حزن انگیز و در یک سکوت محض ایران را به مقصد کشورش کرواسی ترک کرد تا شاید دوباره در فوتبال ایران فرصتی برای عرض اندام پیدا کند که دیری نپایید و به دلیل سوابق روشنی که در فوتبال ایران داشت، مورد توجه مالک متول تراکتور قرار گرفت و ساکس را دوباره برای یک دوره فعالیت تازه در ایران بست و به تبریز رفت.

ابتدای فصل بیست و چهارم، اما شاید چندان حضور اسکوچیچ در تبریز جدی گرفته نشد و باور بسیاری از کارشناسان این بود که اسکو همچون تجربیاتی که پیش تر در لیگ برتر ایران داشته با نتایجی معمولی به کارش در تراکتور پایان خواهد داد، اما تیم به در فصل بیست و چهارم از مرد کروات دیدیم، بسیار متفاوت بود و او با توجه به اینکه بسیاری از ستاره ها و دانه درشت های فوتبال ایران را در اختیار داشت، موفق شد جام قهرمانی را به دست آورد. دستیابی به این جام، اما ارزش و اعتبار اسکوچیچ را در فوتبال ایران به مانند هومونش برانکو دوچندان کرد و او را در صدر همه مدعیانی قرار داد که در فصل جاری برای رسیدن به جام قهرمانی خود را مدعی تر از او می دانستند.

باور این بود که اسکوچیچ میان انبوهی از ستاره های داخلی و خارجی که در ید تراکتور بودند، آب خواهد شد و اعتبار و سوابق خود را از دست خواهد داد، اما مرد کروات نشان داد اصول کار با بازیکنان بزرگ را نیز به خوبی بلد است؛ همان طور که در مسیر دشوار صعود ایران به جام جهانی قطر خود را به همه ثابت کرد و تیم ملی را در یکی از دشوارترین مأموریت های خود به توفیق رساند.

اسکوچیچ حالا در فوتبال ایران دو عنوان بزرگ را نصیب خود کرده است؛ یکی صعود با تیم ملی ایران به جام جهانی ۲۰۲۲ قطر و دیگری دستیابی به اولین قهرمانی تراکتور در تمام تاریخ فوتبال ایران. اسکوچیچ بدون شک در فصل بیست و پنجم مأموریت دشواری پیش رو خواهد داشت و باید از سوابقی که برای خود ساخته، دفاع کند که مأموریتی بس دشوارتر از عملکردی است که او در فصل بیست و چهارم رقم زد و موفق شد با تراکتور به جام قهرمانی برسد.

به هرحال اسکوچیچ تا همین جا نیز چهره متفاوتی از خود در فوتبال ایران پدید آورده است و هیچ بعید نیست بعد از جام جهانی امریکا که سال آینده برگزار خواهد شد، به اولین گزینه برای جانشینی امیر قلعه نویی تبدیل شود و دوباره سکان هدایت تیم ملی را به دست بگیرد.